

धनलुब्धो ह्यसंतुष्टो ऽनियतात्माजितेन्द्रियः ।

सर्वा एवापदस्तस्य यस्य तुष्टं न मानसम् ॥ १२११ ॥

Der Geldgierige ist ja unzufrieden, hat den Geist nicht in der Gewalt und kann der Sinne nicht Herr werden: alles Unglück wird dem zu Theil, dessen Herz sich nicht zufrieden giebt.

धनवानिति हि मदस्ते किं गतविभवो विषादमुपयासि ।

करं निहितकन्दुकसमाः पातोत्पाता मनुष्याणाम् ॥ १२१२ ॥

Du blähest dich ja auf, wenn du Geld hast. Warum geräthst du ferner in Verzweiflung, wenn dein Vermögen verloren geht? Die Menschen fallen und steigen ja wie der Spielball in der Hand.

धनवान्वलवाँल्लोके सर्वः सर्वत्र सर्वदा ।

प्रभुत्वं धनमूलं हि राज्ञामप्युपजायते ॥ १२१३ ॥

Jeder Reiche ist überall und immer mächtig in der Welt: auch der Könige Macht gründet sich ja auf Reichthum.

धनहेतोर्य ईक्षित तस्यानीका गरीयसी ।

भूयान्दोषो हि वित्तस्य यश्च धर्मस्तदाश्रयः ॥ १२१४ ॥

Wer sich des Geldes wegen abmüht, der thäte besser sich gar nicht abzumühen: der Nachtheil, den der Reichthum bringt, ist grösser als der Segen, der auf ihm ruht.

धनागमे ऽधिकं पुंसां लोभमभ्येति मानसम् ।

निदायकाले प्रालेयं प्रायः शैत्यं वक्तृत्पलम् ॥ १२१५ ॥

Bei Zufluss von Geld giebt sich der Menschen Herz noch ärgerer Gier hin: in der heissen Jahreszeit pflegt Hagel gehörige Kälte zu bringen.

धनादिकेषु विद्यन्ते ये ऽत्र मूर्खाः सुखाशयाः ।

तप्ता ग्रीष्मेण सेवन्ते शैत्यार्थं ते कुताशनम् ॥ १२१६ ॥

Wenn wir hier Thoren antreffen, die sich beim Besitz von Geld und anderem Gut glücklich fühlen, so ist das, als wenn sie, von der Sonnenhitze gepeinigt, sich zum Feuer begäben, um Kühlung zu suchen.

धनानि जीवितं चैव परार्थे प्राज्ञ उत्सृजेत् ।

सन्निमित्तं वरं त्यागो विनाशे नियते सति ॥ १२१७ ॥

1291) HIT. I, 134.

1292) HIT. I, 168. a. मदो मे st. मदस्ते. b.

उपयामि, उपयाति. d. हि vor मनु^०, भवन्ति
संपदो st. पातोत्पाता.

1293) HIT. I, 115.

1294) MBH. 12, 785. Vgl. धर्मार्थं यस्य वि-

तेहा.

1295) DRŚHĀNTAṢ. 25 bei HAEB. 219. Un-
sere Veränderungen: a. ऽधिकं st. धिकं. c.

प्रालेयं st. प्रालेयः.

1296) PAṆKAT. II, 160. a. In धनादिकेषु
vermuthen wir einen Fehler. c. तप्ता ग्री-
ष्मेण unsere Verbesserung für तप्तग्रीष्मेण.

1297) HIT. I, 38. c. सन्निमित्तं und तन्निमित्तं.